

INFORMATIE SPREEKBEURT

1. Stichting Dierenhulpverlening Woerden e.o.

Stichting Dierenhulpverlening Woerden e.o. (en omstreken) bestaat sinds 10 februari 1981. Dat is al meer dan 30 jaar! Zonder de vele medewerkers die dag in dag uit hulp bieden aan de dieren zou de Stichting niet kunnen bestaan.

Wat doet de Stichting allemaal?

- ✿ registreren van gevonden en vermiste huisdieren, zodat baas en dier meer kans hebben elkaar te vinden;
- ✿ asielopvang;
- ✿ opsporen van de eigenaar of het zoeken naar een nieuw thuis voor de asioldieren;
- ✿ vervoeren van gezonde, zieke en gewonde dieren;
- ✿ ophalen en wegbrengen van dode dieren (bijvoorbeeld verkeersslachtoffers);
- ✿ mensen begeleiden bij het laten inslapen van hun dier. De mensen vinden het prettig dat ze niet alleen zijn bij het afscheid van hun dier;
- ✿ winterhulp geven aan (water)vogels, bijvoorbeeld als een eend vastzit in het ijs, dan proberen we deze te bevrijden;
- ✿ het geven van voorlichting over dierenhulp in de regio;
- ✿ dierenbeschermingsactiviteiten zoals bijvoorbeeld het aangeven van dierenmishandeling.

De Stichting heeft twee ambulances om de dieren in te vervoeren. Ook wordt er een ambulance ingeschakeld als we naar markten gaan, zodat we goed opvallen tussen de andere kramen. Uiteraard heeft de Stichting geld nodig om bijvoorbeeld de benzine te betalen voor de ambulance en het eten voor de asioldieren. Dit krijgen wij van de gemeenten waar we de dieren hulp geven, donateurs (dit zijn mensen die jaarlijks geld geven) en collectes (op markten staan we dan met de collectebus).

De Stichting heeft de volgende werkgroepen:

- ✿ Telefoon dienst;
- ✿ Ambulance;
- ✿ Asiel;
- ✿ PR (Public Relations, dat zijn alle promotie en informatieactiviteiten).

INFORMATIE SPREEKBEURT

2. Werkgroep Telefoondienst

Deze dienst bestaat uit vrijwilligers die ervoor zorgen dat de Stichting 24 uur per dag, 7 dagen per week te bereiken is. Iedereen die hulp zoekt voor een ziek, gewond, of gevonden dier, maar ook voor het opgeven van hun vermiste huisdier of het stellen van allerlei vragen, kan de Stichting bellen. Vanaf acht uur 's morgens tot zeven uur 's avonds is het alarmnummer (0348 - 41 42 42) van de Stichting bereikbaar. Na zeven uur 's avonds krijgt de beller via ons antwoordapparaat een 06-nummer. Dat is de hele nacht bereikbaar voor noodgevallen. De telefonist(e) is belangrijk voor de Stichting, want hij/zij zoekt uit wat er aan de hand is en wat er gedaan kan worden. Hij/zij zorgt er onder andere ook voor dat de ambulance op pad gaat om een gevonden dier (gezond, ziek of dood) op te halen.

Mensen bellen om iets door te geven, bijvoorbeeld:

- ✿ gevonden dieren;
- ✿ vermiste dieren, die ze dan hopelijk via ons terug kunnen vinden;
- ✿ als een dier of meerdere dieren mishandeld worden. Dit wordt dan doorgegeven aan de Landelijke Dierenbescherming, die er dan voor zorgt dat er een oplossing komt, zodat dieren niet langer slecht behandeld worden.

Of mensen bellen om iets te vragen, over bijvoorbeeld:

- ✿ de asiëldieren en er eentje als nieuwe huisvriend willen hebben;
- ✿ wat te doen als ze hun huisdier niet meer kunnen of willen verzorgen en of wij een nieuw thuis kunnen vinden;
- ✿ de verzorging van hun huisdier;
- ✿ vervoer naar de dierenarts, als mensen geen eigen vervoer hebben.

Wat gebeurt er allemaal als de telefoondienst gebeld wordt?

Stel er ligt een hond gewond op straat. Jij ziet dat en belt direct het alarmnummer van de Stichting. De telefonist(e) noteert vervolgens alle belangrijke gegevens, zoals jouw telefoonnummer, de plaats waar de hond ligt en de straatnaam. Ook is belangrijk dat we weten bij welk huisnummer het dier ligt. De telefonist(e) belt vervolgens de ambulancechauffeur die zo snel mogelijk de hond ophaalt en naar de dierenarts brengt.

Er komen ook telefoontjes binnen van mensen die hun dier kwijt zijn. Er wordt dan een formulier ingevuld. Het is namelijk belangrijk te weten om wat voor dier het gaat, het ras, geslacht, leeftijd, kleur, hoe ziet de vacht eruit, of het dier gechipt is (daar vertellen we later meer over), een halsband draagt en hoe deze eruit ziet, de naam en de datum vanaf wanneer het dier zoek is. Zo gebeurt het soms dat wanneer er een dier gevonden is, dat hetzelfde dier ook al als vermist is opgegeven. Zo kunnen wij de eigenaar heel snel doorgeven dat zijn huisdier is gevonden.

INFORMATIE SPREEKBEURT

Meestal is het zo dat vooral katten het spannend vinden af en toe op pad te gaan en dan hier of daar te logeren. Vaak komen ze na een paar dagen gewoon weer terug bij hun baasje. Soms zelfs na weken! Als mensen een gezonde kat vinden, dan wordt hen gevraagd het dier geen eten te geven en het nog een tijdje aan te zien. Katten kunnen een groot eigen gebied hebben, dit heet hun territorium.

Honden gaan ook zo af en toe een eindje lopen. Dan vragen wij de vinder of hij een tijdje op de hond kan passen en ook om met hem te gaan wandelen. Vaak is zijn baasje al op zoek of andere mensen herkennen de hond en kunnen dan vaak de vinder vertellen wie de eigenaar is. Lukt het niet om op deze manier de eigenaar te vinden, dan wordt de hond alsnog door de ambulance opgehaald en naar het asiel gebracht.

Als er een melding komt van een dier dat langs of op de snelweg loopt, dan moet ook de politie ingeschakeld worden. Auto's mogen dan niet rijden aan de beide kanten van de weg. Het is wel eens gebeurd dat een kat op de snelweg tussen de rijbanen in op de vangrail heen en weer liep. Het lukt niet altijd om het dier te vangen. Wanneer er geen auto's meer langs mogen rijden van de politie, dan sprint het dier naar de zijkant van de weg en gaat er vervolgens vandoor.

Het komt ook veel voor dat dieren aangereden worden. Dit gebeurt meestal 's ochtends en 's avonds, want dan is het ontzettend druk op de weg. Oplettende automobilisten bellen dan de telefoondienst en geven zo goed mogelijk door waar het dier ligt.

Als een dier nog leeft en gewond is, wordt het dier zo snel mogelijk naar de dierenarts gebracht. Vaak is het dier helaas al overleden. De ambulance brengt het dode dier dan naar de opslag van de gemeente (het stadserf) of naar het asiel waar de eigenaar kan kijken of het zijn vermiste dier is. Dat zijn verdrietige gebeurtenissen.

Gelukkig kunnen de mensen van de telefoondienst ook mensen blij maken als hun dier gevonden en liefdevol is opgenomen in het asiel. Zij kunnen hun dier dan ophalen en weer mee naar huis nemen.

In de winter wordt de telefonist(e) soms gebeld, omdat een watervogel vastzit in het ijs. Hij/zij zal de ambulance er dan naartoe sturen. In het voorjaar wordt er veel gebeld over jonge vogeltjes. Zij zullen dan de beller informatie geven wat te doen. Ook bellen in het voorjaar en zomer soms kinderen om door te geven dat zij een jong eendje hebben gevonden en dat is jammer (daar vertellen we later meer over).

De telefonist(e) kan ook een luisterend oor zijn voor de beller. Vaak zijn dat mensen die verdrietig zijn over het verdwijnen of overlijden van hun dier. Ook zijn er mensen die met hun dier naar de dierenarts moeten, maar die zelf geen vervoer hebben. De telefonist(e) zal dan regelen dat de ambulance hen tegen betaling brengt en haalt.

3. Werkgroep Dierenambulance

DE EERSTE DIERENAMBULANCE VAN STICHTING DIERENHULPVERLENING WOERDEN E.O., GING RIJDEN IN 1983.

Vanaf 1999 heeft de Stichting twee dierenambulances.

De vrijwilligers zorgen ervoor dat de dierenambulance 24 uur per dag, 7 dagen per week kan rijden om dieren te helpen.

De ambulance van de Stichting rijdt in de plaatsen Woerden, Kamerik, Zegveld, Harmelen, Oudewater, Papekop, Hekendorp, Snelrewaard, Montfoort, Linschoten, Bodegraven, Reeuwijk, Nieuwerbrug, Waarder, Driebruggen en Nieuwegein. De dierenambulance is een echte ziekenwagen, met een brancard, EHBO-kist, scanner om te kunnen zien of een dier gechipt is en nog meer spullen om allerlei dieren te vangen en te helpen. Ook heeft de ambulance verschillende hokken en kooien, bijvoorbeeld voor katten en kleine dieren zoals vogeltjes en konijnen, maar ook een groot hok voor honden. Hierin kunnen zij dan goed en veilig vervoerd worden.

De ambulance rukt uit om:

- ✿ gewonde dieren naar de dierenarts te brengen;
- ✿ gevonden dieren naar opvangadressen te brengen;
- ✿ dode dieren op te halen en weg te brengen;
- ✿ dieren met eigenaar te vervoeren, bijvoorbeeld naar de dierenarts;
- ✿ in de winter vastgevroren watervogels vrij te hakken;
- ✿ hulp te verlenen aan jonge vogels;
- ✿ ziekten zoals botulisme te bestrijden;
- ✿ aanwezig te kunnen zijn bij jouw spreekbeurt.

Wanneer de dierenambulance ter plekke komt bij een gevonden dier, dan wordt gecontroleerd of het dier een halsbandje met adreskokertje, chip of tatoeage nummer heeft. Hierdoor kunnen wij namelijk de eigenaar vinden en kan het dier meteen naar huis gebracht worden.

INFORMATIE SPREEKBEURT

Wat is een chip?

Dat is een heel klein buisje, zo groot als een rijstkorrel. In dit buisje zit elektronica. Het buisje wordt bijvoorbeeld onder het vel van de hals van een dier ingebracht. Dit voelt een dier nauwelijks. Het unieke nummer van deze chip wordt gekoppeld aan de adresgegevens van de eigenaar en doorgegeven aan een centrale databank. Wanneer een scanapparaat (een chiplezer) in de buurt van een chip wordt gehouden, zendt de chip een signaal naar de chiplezer. Op de chiplezer zie je dan het unieke nummer verschijnen. Stel, jouw hond krijgt een chip ingebracht door de dierenarts. Jaren later loopt je hond weg. De dierenambulance vindt je hond ergens terug en scant de chip. Vervolgens wordt de database centrale gebeld en daar zien ze op de computer dat jouw adres bij het chipnummer hoort. Vervolgens kan de Stichting jou bellen dat we je hond terug hebben gevonden!

HET IS HEEL BELANGRIJK DAT JE JE DIER LAAT CHIPPEN!

De gevonden dieren waarvan we het baasje niet gelijk kunnen vinden, gaan naar verschillende opvangcentra. De Stichting heeft twee eigen opvangcentra. De honden, katten en konijnen gaan naar het asiel in Harmelen.

We hebben ook een eigen siervogelopvang. De siervogels worden verzorgd door onze vrijwilligers thuis, die de kennis en ruimte hebben om deze dieren te helpen. En als er veel kittens zijn, dan hebben we ook vrijwilligers die deze kunnen grootbrengen, waarna ze vervolgens bij nieuwe baasjes geplaatst kunnen worden. De andere dieren, bijvoorbeeld eenden, zwanen, roofvogels, schildpadden en egels gaan naar speciale opvangcentra.

Dieren die overleden zijn, worden ook door de ambulance opgehaald. Ze worden naar de opslag van de gemeente (het stadserf) gebracht of naar het asiel. Wanneer het dier naar het asiel wordt gebracht, kan de eigenaar zelf beslissen waar het dier naar toe gebracht moet worden. Dit kan zijn naar de kadaverbak van het stadserf, begraafplaats of crematorium.

Mensen die met hun zieke dier naar de dierenarts willen, maar bijvoorbeeld ziek, slecht ter been zijn of geen eigen vervoer hebben, kunnen ons ook bellen. De ambulance brengt het dier met of zonder eigenaar naar de dierenarts en weer terug. Hiervoor moet wel betaald worden.

In de winter kan het soms gebeuren dat watervogels, nadat het lang gevroren heeft, vast komen te zitten in het ijs. De ambulancechauffeur gaat dan kijken of het mogelijk is om de vogels vrij te hakken.

INFORMATIE SPREEKBEURT

In de lente moet de ambulancechauffeur vaak jonge vogeltjes en eendjes ophalen. Dit zou niet nodig zijn als wij deze jonkies niet zouden aanraken. Vaak is namelijk de moedervogel of -eend in de buurt die het jong in de gaten houdt en verzorgt. Als een mens het jonge vogeltje/eendje heeft aangeraakt, dan is de geur veranderd, waardoor de moeder het niet meer herkent. Zij zal het jonge eendje niet meer accepteren. Deze jonge vogels en eenden zullen in de vrije natuur niet overleven en moeten (eigenlijk onnodig) bij een vogelopvang ondergebracht worden. Bij de vogelopvang proberen ze de jonge vogeltjes en eendjes groot te brengen.

PAK JONGE VOGELTJES EN EENDJES NOOIT OP!

Zomers moeten de ambulancechauffeurs soms vogels en vissen ophalen, die besmet zijn geraakt met de ziekte botulisme. Botulisme is een ziekte die vissen en watervogels kunnen krijgen, bijvoorbeeld eenden, ganzen en zwanen. Deze ziekte kan ontstaan als er in de zomer ondiep, stilstaand water warmer wordt en als er dode vissen en/of vogels in dat water liggen. Botulisme verspreidt zich snel via besmette vissen en vogels. Daarom is het zo belangrijk dat mensen de Stichting bellen als ze meerdere dode vissen en/of watervogels zien in een vijvertje of slootje. Dan kunnen wij de zieke of al overleden vissen of vogels uit het water halen, zodat de andere dieren hopelijk niet ziek worden. Als een vogel door botulisme niet meer kan vliegen of lopen en zich verplaatst met zijn vleugels, dan kan deze zieke vogel nog gered worden. De dierenambulance brengt deze dan naar speciale opvang.

De Stichting biedt kinderen die een spreekbeurt houden de mogelijkheid om op de dag van de spreekbeurt de dierenambulance op school te laten komen*. De chauffeur laat, nadat jij jouw spreekbeurt hebt gehouden, jou en je klasgenootjes de ambulance zien.

*** DIT MOET JE WEL ZO'N TWEE WEKEN VAN TE VOREN BIJ DE STICHTING AANVRAGEN!**

4. Werkgroep Asiel

De Stichting Dierenhulpverlening Woerden e.o. vangt ook zwerf- en afstanddieren op. Deze dieren verblijven in het dierenasiel aan de Reijerscopse Overgang in Harmelen. Vrijwilligers en deskundigen op allerlei gebied, verzorgen de dieren.

INFORMATIE SPREEKBEURT

De vrijwilligers zijn dagelijks 's ochtends en 's avonds in het asiel aanwezig om de dieren te verzorgen. Zij:

- ✿ wandelen met de honden;
- ✿ geven de dieren eten en drinken;
- ✿ geven medicijnen;
- ✿ spelen, knuffelen, aaien en socialiseren de dieren;
- ✿ kammen, borstelen en wassen de dieren;
- ✿ maken de hokken en verblijven schoon;
- ✿ begeleiden de dieren naar de dierenarts voor een behandeling;
- ✿ assisteren de dierenarts als hij/zij naar het asiel komt;
- ✿ ontvangen en adviseren de bezoekers bij het vinden van het juiste dier;
- ✿ kijken wat de dieren doen en hoe ze zich gedragen en hoe ze reageren in bepaalde situaties en schrijven dit op;
- ✿ zorgen ervoor dat de dieren die het nodig hebben, worden geknipt en geschoren.

In de avonduren wordt extra tijd besteed aan de probleemdieren. Vaak zijn zij dan wat rustiger en gemakkelijker te benaderen. Wij kunnen dan proberen om ze beter aan mensen te laten wennen, door ze aan te halen, zachtjes tegen ze te praten, vast te houden en te aaien. Dit wordt socialiseren genoemd.

Ook zijn er vrijwilligers die afstanddieren opnemen in het asiel en vrijwilliger die van nieuwe baasjes van een asiëldier in de gaten houden of alles goed gaat en nagaan of er vragen zijn. Afstanddieren zijn dieren die om bepaalde redenen niet meer bij hun baasje kunnen blijven. Vaak wordt er eerst uitgebreid met de eigenaar gesproken, voordat het dier naar het asiel komt. Zo wordt er bijvoorbeeld gevraagd waarom men afstand doet en hoe het dier zich gedraagt in zijn vertrouwde omgeving. Ook moeten wij weten of de hond of kat is ingeënt tegen ziekten en gechipt. Bij de nacontrole van de dieren worden de nieuwe eigenaren, die een asiëldier hebben opgehaald, binnen een paar weken gebeld om te horen hoe het met het dier gaat en of er problemen zijn. Vaak kunnen die namelijk met een paar adviezen gemakkelijk opgelost worden.

De kittens, dat zijn jonge katjes, worden zoveel mogelijk bij vrijwilligers thuis opgevangen. Waarom? Omdat ze daar worden opgevoed, zodat ze kunnen wennen aan muziek, de stofzuiger en alle mogelijk vreemde geluiden. Ze wennen al aan volwassenen en kinderen en hier wordt hen ook aangeleerd de kattenbak te gebruiken en niet met hun nagels in de gordijnen te gaan hangen.

INFORMATIE SPREEKBEURT

De huisvesting van de dieren in het asiel

Het asiel heeft zes kattenkamers, waarvan meestal één in gebruik is als kittenkamer. Daarnaast is er een quarantaineruimte, een ambulancekamer, een behandelkamer en een ziekenboeg. Ook zijn er nog de hondenkennels waaronder een aparte ruimte voor quarantaine en voor de konijnen. Buiten het asiel is een uitrenveld voor de honden.

Ambulancekamer en Quarantaineruimte

De nieuw binnengekomen dieren komen eerst in de ambulancekamer en krijgen een eerste controle (intake). De dieren worden bij de intake door de vrijwilligers gecontroleerd, gewogen en gescand (dit laatste om te kijken of het dier gechipt is). Ook krijgen de dieren een algemeen onderzoek waarbij de vrijwilligers kijken naar de vacht/huid, ogen, oren, neus, gebit/bekje, nagels en kontje. De vacht wordt onderzocht op teken, vlooiën, schimmels en schurft. Tekenen zijn kleine diertjes die op de huid zitten en bloed opzuigen. Zij moeten zo snel mogelijk verwijderd worden. Schurft en schimmels zijn besmettelijke ziektes en hiervoor moeten dieren behandeld worden. De katten en honden worden ook ontvlooid en ontwormd bij de intake. Alles wat met de dieren gebeurt, wordt door de vrijwilligers opgeschreven op observatiekaarten. Als bij de intake blijkt dat een dier iets besmettelijks heeft, gaat het dier naar de ziekenboeg. Is dit niet het geval, dan gaat het dier naar de quarantaineruimte voor minimaal 14 dagen. De quarantaineruimte is een afgezonderde ruimte en de dieren hebben hier geen contact met de andere dieren in het asiel. Iedere kat zit hier in een eigen hok. Ook de honden hebben een quarantaineruimte waar ze voor minimaal 14 dagen verblijven.

Tegenover het asiel zit dierengezondheidscentrum "De Limes". Een dierenarts van dit centrum onderzoekt de dieren één keer per week in de dierenartsenkamer en indien nodig behandelt hij ze. De dierenambulance kan bij spoedgevallen terecht bij "De Limes". Als de honden en katten zijn ingeënt, gechipt en gezond zijn verklaard door de dierenarts, bepaalt de dierenarts of het dier klaar is of een nieuw baasje te krijgen. Als dat zo is gaat de kat naar één van de kattenkamers, de hond naar de kennel en een konijn naar de konijnenruimte.

Kattenkamers en kittenkamer

In deze verblijven zitten alleen de katten en kittens die herplaatst mogen worden, of anders gezegd, die naar een nieuwe baas mogen.

INFORMATIE SPREEKBEURT

In de kattenkamers lopen de katten vrijwel altijd los en kunnen ze met elkaar en hun kattenspeelgoed spelen en lekker uit het raam kijken. Ook kunnen ze in de buitenkennel een frisse neus halen. Er zijn vijf kattenkamers en hierin worden de volwassen katten geplaatst, maximaal zes katten per kamer. De kittenkamer zit vlakbij de receptie in de ontvangstruimte en in deze kamer verblijven jonge katten die in de groei zijn. In de kittenkamer mogen maximaal twaalf kittens verblijven. In alle kamers staan kattenbakken, krabpalen en er is allerlei kattenspeelgoed aanwezig. Wanneer de dieren in deze ruimtes zitten, mogen ze herplaatst worden.

Hondenkennels

De honden zitten in kennels met een gedeelte binnen, en een gedeelte buiten. In elke kennel staat een hondenmand op een verhoging. Wanneer de vrijwilligers de dieren komen verzorgen, gaan zij met de honden wandelen. Ook kunnen zij met de honden naar het uitrenveld. Om dit veld staat een groot hek, waardoor de honden hier lekker los kunnen lopen en kunnen spelen. Na de quarantainetijd van 14 dagen gaan de vrijwilligers op zoek naar een nieuw baasje voor de hond.

Konijnenruimte

De konijnen hebben een eigen plek in het asiel. Nadat zij goed zijn onderzocht op eventuele ziektes, mogen ze naar een nieuw baasje. Omdat konijnen liever niet alleen zitten, worden de konijnen in de opvang vaak samen gezet met een soortgenootje. Wanneer ze naar een nieuw baasje gaan, wordt er dan ook op gelet dat het konijn niet alleen komt te zitten.

Ziekenboeg

Zieke dieren zitten in de ziekenboeg om daar behandeld en geobserveerd te worden. Om besmetting tussen de dieren te voorkomen moet iedereen letten op besmettelijke ziektes zoals kat- en niesziekte (bij katten) en kennelhoest (bij honden). Vandaar dat het in het asiel eenrichtingsverkeer is tussen de kattenverblijven. Dit betekent dat de vrijwilligers vanuit de kattenkamers naar de quarantaine, ambulancekamer en daarna naar de ziekenboeg kunnen. Terug mogen zij niet!

Dus, als je in de quarantaine gewerkt hebt, dan mag je niet meer naar de kattenkamers. Want dan zou je een gezonde kat in de kattenkamers kunnen besmetten. Ook moeten vrijwilligers regelmatig hun handen wassen en ontsmetten met handalcohol. In de ziekenboeg dragen zij wegwerpschorten en handschoenen. Ook wordt hen geadviseerd om na thuiskomst te douchen en schone kleren aan te trekken, voordat zij hun eigen dieren aanraken.

Waarom al deze voorzorgmaatregelen? Wij, mensen, kunnen een aantal dierenziektes zelf ook krijgen. Daarnaast kunnen wij een aantal ziektes van het een op het andere dier overbrengen, zoals kat- en niesziekte.

INFORMATIE SPREEKBEURT

Observatie van de opgenomen dieren

Tijdens hun verblijf worden alle dieren geobserveerd (dat betekent dat ze heel goed in de gaten worden gehouden).

Het is belangrijk om hun gedrag te leren kennen en eventueel te veranderen. Zodra de honden en katten in het asiel komen, wordt er in de eerste drie weken van alles opgeschreven over het dier, zodat wij in de loop van de tijd kunnen zien wat voor karakter het dier heeft. Bij katten wordt er bijvoorbeeld gekeken hoe ze op elkaar reageren. Of ze blazen of snel krabben en of ze vanzelf naar ons komen. Bij honden wordt gekeken of zij ook naar ons komen en geaaid willen worden of dat ze juist grommen en/of bijten. Ook proberen we of de honden luisteren en reageren op commando's. Al die informatie is namelijk belangrijk, zodat ze bij een nieuwe baas komen die bij ze past. Een kat die snel de nagels uitslaat of een hond die snel bijt, zal de Stichting niet in een gezin met kleine kinderen plaatsen. Als een hond gedragsproblemen heeft, zal de vrijwilliger het corrigeren en wordt er zo nodig een speciale hondentraining gegeven.

Ook wordt er bijgehouden of de dieren ziek zijn, hoe de ontlasting is, of ze veel plassen en of ze goed eten en (veel) drinken. Zou dit namelijk niet goed gaan, dan worden ze door de dierenarts onderzocht. Verder wordt bijgehouden of het dier de voorgeschreven medicatie heeft gekregen, wanneer zij gechipt, gewogen, ontwormd en ontvlooid zijn.

De asioldieren willen ondanks de goede verzorging graag terug naar hun oude baasje of naar een nieuw baasje. Eigenaren die hun dier kwijt zijn, hebben volgens de wet 14 dagen de tijd om hun dier uit het asiel op te halen. Doen zij dat niet, dan zal de Stichting proberen zo snel mogelijk een nieuw baasje voor het dier te vinden.

Een keer per week worden van de nieuwe dieren in het asiel foto's gemaakt en met een verhaaltje over het dier op de website van de Stichting geplaatst. In de regionale kranten worden de gevonden en vermiste dieren vermeld. In die kranten wordt ook speciale aandacht gevraagd voor het dier van de maand. Ook de radiostations in de omgeving werken ook mee door in hun radio-uitzending een vrijwilliger de lijst met gevonden en vermiste dieren op te laten lezen en het dier van de maand in het zonnetje te zetten.

5. Werkgroep PR

De werkgroep PR (Public Relations) zorgt ervoor dat de Stichting te zien en te horen is, zodat zoveel mogelijk mensen te weten komen dat we bestaan. Bijvoorbeeld in de krant, internet, op de radio of met een kraam op markten.

INFORMATIE SPREEKBEURT

Wat doet de werkgroep PR onder andere?

- ❁ op markten en braderieën staan met onze kraam. Dit doen wij om nieuwe donateurs te werven en spullen te verkopen om geld op te halen. Ook geven wij daar informatie over dieren die in het asiel zitten en geven we overige informatie over bijvoorbeeld het chippen, maar ook over begraven en cremen van huisdieren;
- ❁ het verzorgen van de wekelijkse aandacht in kranten en radio-uitzendingen over de dieren die bij de Stichting aangemeld zijn als gevonden of vermist. Bijvoorbeeld in het Woerdense Courant of de IJsselbode die onder andere in Montfoort wordt bezorgd. En op de radio zijn we elke week te horen, op RPL FM (Woerden), Midland FM (Oudewater) en Radio Stad Montfoort;
- ❁ het bijhouden van onze website: WWW.DIERENHULPVERLENINGWOERDEN.NL

Hierop is onder andere het dier van de maand te vinden en nog veel meer informatie over de asioldieren. Ook verschillende folders zijn er te lezen, bijvoorbeeld over het chippen van dieren en wat te doen als je een asioldier hebt opgehaald, maar ook wat je het beste kunt doen als je huisdier bang is voor vuurwerk. Daarnaast staan er ook krantenartikelen die zijn geplaatst in diverse kranten over de Stichting, jouw spreekbeurtpakket, maar ook een omschrijving van de diverse functies, waarvoor we op zoek zijn naar vrijwilligers;

- ❁ het laten plaatsen van artikelen door kranten over de werkzaamheden van de Stichting. Dit kunnen ook advertenties zijn waarin we om vrijwilligers vragen, want die hebben we nog steeds te weinig, waardoor bijvoorbeeld de dierenambulance niet altijd kan rijden. En dat is heel jammer, want als er iemand belt, dan kunnen we niet altijd de dieren helpen;
- ❁ het geven van interviews voor de radio en in de krant. Dit kan over van alles gaan, bijvoorbeeld over activiteiten van het asiel op diendag. En er is een interview geweest over de grote hoeveelheid kittens die in de zomer zijn gevonden en door de Stichting zijn opgevangen;
- ❁ het verzorgen van informatiepakketten voor het maken van spreekbeurten. Ook proberen we er dan voor te zorgen dat de ambulance ook op school komt, als je dat wilt. Dan kan er in de ambulance gekeken worden. Vragen stellen aan de chauffeur mag dan ook natuurlijk;
- ❁ het geven van voorlichting aan bijvoorbeeld scholen. Dan wordt er een spreekbeurt gegeven door de Stichting zelf. Dus net als jij, vertellen wij dan wat de Stichting allemaal doet.

